

KATSO KÄ-
ISTÄ IHM-
KATSO
IHMISTÄ

NUORTENILTA

ARMO TOIVO OIKEUS VASTUU

Vuosi 2013 on Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyön 40v. -juhlavuosi, jonka otsikkona on Katso ihmistä. Kampanjan painosanoina ovat ARMO, TOIVO, OIKEUS ja VASTUU. Kädessäsi on näihin teemoihin liittyvä nuorteniltamateriaali, joka on vapaasti käytettävissä ja sovellettavissa. Työskentelyjen välissä voitte laulaa painosanoihin liittyviä lauluja esim. Nuoren seurakunnan veisukirjasta. Mukavaa nuorteniltaa!

Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyö

WWW.H-Y.FI

OIKEUDENKÄYNTIPELI

Ideointi: Aura Raulo

Osasta nuoria kootaan oikeus, jossa on tuomari, syyttäjä ja puolustaja. Yksi vapaaehtoinen on syytetty. Tuomari jakaa puheenvuorot. Loput osallistujat voivat olla valamiehistöä, jotka äänestävät lopuksi onko syytetty syytön vai syyllinen. Syyttäjä esittelee syytteen. Seuraavaksi kuullaan syytetyn oma lausunto sekä puolustuksen puheenvuoro. Tarvittaessa syyttäjä ja puolustaja voivat väitellä aiheesta. Lopuksi valamiehistö antaa päätöksensä ja tuomari keksii sopivan tuomion.

Tapaus 1.

Syyte: Tyttö ajoi 0,6:n promillen humalassa mopoautolla kuljettaessaan sammuneen kaverinsa yöllä kotiin.

Tapaus 2.

Syyte: Asunnoton mies/nainen varasti takin kirpputorilta talven ensi pakkasilla.

Tapaus 3:

Syyte: Perheenisä maksoi kylpyhuoneremontista pimeästi käteisellä kaverilleen, joka oli jäänyt työttömäksi.

Aikaa maks. 10 minuuttia/tapaus. Voitte keksiä itse lisää tapauksia.

Lopuksi keskustellaan, olivatko tuomiot oikeudenmukaisia.

Lukekaa raamatusta Matt. 27:11-31 Mitä samaa/erilaista on Jeesuksen oikeudenkäynnissä kuin omissa tapauksissanne?

PAINOSANATYÖSKENTELY VIRRET UUSIKSI!

Ideointi: Minna Ruuttunen

Tarvikkeet: A3-kokoisia papereita, kyniä, virsikirjoja tai Siionin virsiä. Alkuvalmisteluina kirjoitetaan neljän A3- kokoisen paperin alareunaan painosanat armo, toivo, oikeus, ja vastuu; kullekin paperille yksi sanoista. Tällä kertaa ne siis ovat Katso ihmistä -kampanjan painosanoja.

Koko ryhmä istuu ringissä, valitaan yhdessä 4 helppoa ja tuttua virttä virsikirjasta. Voidaan myös veisata yksi valituista.

Laitetaan kaikki neljä paperia kiertämään rinkiin siten, että jokainen osallistuja kirjoittaa jokaisen paperin yläreunaan tarpeeksi pienellä yhden sanan tai asian, joka heille tulee mieleen kunkin paperin alareunassa olevasta painosanasta. Paperi taitetaan yläreunasta aina kunkin sanan jälkeen, jottei seuraava kirjoittaja näkisi mitä edellinen on kirjoittanut. Jokaisella osallistujalla on hyvä olla oma kynä.

Varmistetaan että jokainen osallistuja on kirjoittanut jokaiseen neljään paperiin (armo, toivo, oikeus, vastuu) yhden sanan, sanat ovat piilossa ja vain painosanat näkyvät.

Jaetaan osallistujat neljään ryhmään. Jokaiselle ryhmälle annetaan yksi näistä kirjoitetuista papereista ja yksi valituista virsistä. Nyt ryhmät saavat avata paperit ja nähdä kirjoitetut sanat.

Jokainen ryhmä sanoittaa virtensä uudellen, ottaen teemaksi heille osuneen painosanan ja käyttäen hyväkseen kirjoitettuja sanoja. Kaikkia sanoja ei ole pakko hyödyntää virressä, eikä sanojen järjestyksen tarvitse olla sama, tärkeintä on että virsiteksteihin tulee joku ajatus ja että näitä kirjoitettuja sanoja voi hyödyntää ja käyttää apuna tekstiä tuottaessa.

Ryhmä voi tehdä niin monta säkeistöä kuin haluaa.

Säkeistöt kirjoitetaan isoille papereille ja lopuksi veisataan kaikki uudet virret.

Lopuksi voidaan vielä keskustella esim. virsien uudistamisesta, ja siitä miksi sitä tarvitaan.

KÄYKÖ SE ARMO TÄÄLLÄPÄIN?

Hartausteksti: Aino Suhola

Ecce homo, sanoi Jeesus, mutta kuka näkisi koulun naulakon alle pudonneet, joilla ei ole rivarinpätkää ja sossua suurempaa unelmaa.

Kuka näkisi Justin Bieberia odottavat ja ne, joilta leipäjonossa kysytään Kela-korttia. Kuka kaipasi kirjastokorttinsa kadottaneita.

Kuka istuisi kaveriksi naulakon alle ja sanoisi, että jos hänellä olisi monta muuttoa muutaman vuoden aikana ja koko ajan joku uusi – isä tai koulu tai osoite – hän ainakin olisi ihan kamalan väsynyt.

Ei kukaan, koska kukaan ei kestä sua huonona, eikä sun surkeita vitsejä, että kaksi miestä käveli Tammerkosken sillalla ja toisellakin oli villahousut.

Ketä kiinnostaa villahousut, jos oikeesti vaan tekee mieli pyytää, että pannaan mun repaleet sun riekaleita vasten ja tanssitaan hidasta itkua.

Ei kukaan jaksa koko ajan olla olevinaan. Täristä itsensä reunalla ja pelätä putoamista, kun ei tiedä, mihin putoaa ja ottaako kukaan vastaan.

Armo ei käy täälläpäin, tuomio on tutumpi ja toivosta ei juuri kukaan puhu.

Mutta eikö toivoa ole luottamus, että vielä tulee joku, joka näkee lävistykseen läpi ja pitelee niin kuin ihminen ihmistä.

Eikö armoa se, että me siinä toisiamme pidellessämme kulumme hauraksi ja hintuisiksi, ja kerta kerralta meissä on vähemmän vaatimusta ja enemmän hellyyttä.

Eikö rakkautta se, että Jumala on luonut minut sisintäni myöten ja minä olen ihme, suuri ihme.